

Şiir Olmazsa Olmazım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Eylül 2022

Düşlerim terfi etti ne de olsa her biri alın terinin izinde saklıydı tıpkı benim de saklı olduğum gibi: kâh koza bildiğim mabedim kâh tek kozum iken sevgim ve rahmetim.

Kıyasıya savaştığım siperimden bildiriyorum ve ömrün deklaresi acılarla sıvanmış kalın bir duvar bazen nöbete kaldığım ve hangi duygum ise içtimada iç sesimle eşleşen sözcüklerim.

Tabelalar var şehrin girişinde ve tam konuyorum ki sayfaya bir şiir olmaya aday iç sesimden damlayan her heceyle bire bir istişare ettiğimde ve işte gece salıyor kendini ben salınıyorum gök kubbede aslında sarmalında kâinatın debdebeli sözcükleri yerine içimden gelene niyet edip de uyarladığım şiirlerim ve kazaya kurban giden hikâyelerim.

Defolu bir yürek benimki:
Bazen isyankâr.
Genelde uysal ve sevecen.

Bazense tamah eden insanlardan uzağa sekip tuzağına düştüğüm aşkın ve dik yakalı ve dik başlı bir şiirin ışığında nemli gözlerimi kuruttuğum yetmedi yüreğimi avuttuğum yetmedi yalnızlığıma mil çektiğim. Mimlenmiş sözcüklerim var.

Meali ne ola ki, demeye ne hacet zaten duygular cümlelerle eşleşip hazır ola geçiyorlar.

Bir şehir yangını adeta içimde alevlenen ve bir şiire düştüğümde yolum şehri b/öldüğüm hecelere ve şehirli olmak bir yana hayal gücümle kendimi çeşme başında tahayyül ettiğim bazen kavali ile koyun güden çoban bazen testisi dolup taşan al yazmalı köylü kızı.

Hüzün muadilim bazen.
Hazansa bir resital.

Sevecen iklimde seken kuşlar gibi atan yüreğim engebeli yollarda kıvılcımlar saçan gözlerim endamlı yalnızlığım göğe konduğum evreleri olmayan bir hayatta asılı kaldığım o son ki henüz başlamadığım bir hikâyenin ansızın sonlandığı ve yüreğime tüneyen yavru serçe ufacık gagasıyla kocaman bir ekmek lokmasını yemeye çalışırken beceremeyip yuvasına kös kös döndüğü.

Martılar var misal trafik lambalarına riayet etmeyen.
Klaksonu çalmak zorunda arabanın hele ki yayaya kırmızı ışık yandığında yolun ortasını mesken tutan martı ve kumanyasında bir lokma simit bulma gayesiyle şehrin ara sokaklarını arşınlayan.

Pencereye doluşan kuşlar.
Pervazında günün boynu bükük.

Şekli şemali olmayan bir bulutu aşkla eşleştirdiğim yeri geldi mi gölgeyle dertleştiğim.

Huyundan mı suyundan mı nedir şehrin, hala karar veremediğim hangi yakaya ait olduğumun bir bilmece eşliğinde iki yakamın da bir ömür bir araya gelmediği gibi şehrin iki yakası arasında gidip geldiğim.

Tembelliğim tutup da adımlamadığım şehir sokakları.
Tevazu yüklenip düş gücümle gezindiğim bir martaval değil hani.

VIP bölümünde ruhumun, kanaviçeler ördüğüm.

Düş mahsulü hangi duygumsa saklı dilimden düşürmediğim sözcükler bazen sazan misali öne atılıp sahiplendiğim bazen kaplumbağa adımlarıyla arkada kalıp yetişemediğim.

Yatışmadığım da bir gerçek hani ne zamanki canı yansa salya sümük ağladığım; ne zamanki neşem yerine gelse kahkahalarımı yeri göğü çınlattığım.

Çıt dahi çıkarmazken iç sesimin baskın olduğu ve kalemi elime alıp da iç sesimin ve duygularımın rüştünü ispatladığım.

Günler geceye muhtaç.

Gece karanlığa.

Karanlıksa aydınlığa.

Hızması göğün kulağıma küpe olan bulutlar ve devasa aynalar içime tuttuğum ve saçımı başımı düzeltmeden sokağa fırladığım adeta elimden kaçacakmışçasına peşine takıldığım bir duyguyu şiire yerleştirdiğim aslında her zerremi şiire denk düştüğü ve hayatı baştan sona şiir olarak görüp resmettiğim ve okuduğum ve yazdığım.

Bir şiir hayali iken şehir.

Bir şehir ışığı iken yürekteki şive.

Sancılı bir varlığa dönüşen hiçlik bazen esefle kendimi kandırdığım ve şiirin sarmalında bir hayat inşa edip kendimi sonsuzluğun kancasına astığım.

Basmakalıp da olmamalı hani yazdıklarım ve yazgıyla barışıp geçen güne alt yazı geçtiğim elbette şiir benim olmazsa olmazım ve şiir olup aktığım bir dere yatağı ya da misilleme yapan bir kayık kürekleri kayıp iken ellerimi kürek yerine kullanıp denizler deryalar aştığım aşılması bir hazne iken aşk salınımında evrenin bir uçtan diğer uca sekmek gibi yaşamak gerçi iki ucu da keskin iken bıçağın ve bıçak da kemiğe dayanmışken ham edip şükredip sabrımı da katlayıp şiir olup kanatlandığım şehrin semasına takılı bir uçurtma gibi uçuşan yüreğimle şerh düştüğüm gece...